

TAJNA PUSTOLOVINA

Moja najbolja prijateljica zove se Eva. S njom je sve zabavno. Druženje vani, igre u kući pa čak i učenje.

Jednoga dana, u razred nam je došla nova učenica. Zvala se Ema. Rekla nam je da ima neke posebne moći, no nije ih htjela nikome pokazati. Svi su se počeli družiti samo s njom, uključujući i mene.

Eva se naljutila i rekla mi da mi više neće biti prijateljica. Pokušala sam joj se ispričati, ali me nije slušala.

Ema je vidjela što se dogodilo i rekla da joj je žao ako je ona kriva za svađu. Rekla je i da će mi pomoći potražiti Evu da zajedno pokušamo spasiti naše prijateljstvo.

Tražile smo Evu satima po naselju, ali ju nismo našle. Približile smo se napuštenoj, mračnoj, sivoj zgradi koju su sva djeca izbjegavala i naišle na žensku osobu, svu u crnom. Jako je sličila Evi.

Kad smo joj se približile, shvatile smo da to jest Eva! Bila je ispunjena mržnjom koja se vidjela u njenim očima. Odjednom je podigla ruke, a iz jedne je izletila vatrena kugla! Pogodila bi nas da Ema nije podigla svoje ruke i digla oko nas ledeni štit. Sad sam tek vidjela da Ema nije lagala! Uistinu je imala posebne moći.

Nisam se ni snašla, a Eva je pala u nesvijest. Htjela sam otići po pomoć, ali je Ema rekla da pričekamo.

Nakon nekoliko minuta Eva se počela meškoljiti i iz nje je počeo izlaziti neki crni duh. Pogledala sam Emu koja mi je objasnila da taj duh vreba one koji su puni ljutnje i čine ih još ljućim. Ali nije znala kako ga se riješiti.

Sjetila sam se da bi to mogli saznati u knjižnici pa smo se sve tri uputile tamo.

Tražile smo knjigu o mračnim stvorenjima no nigdje je nije bilo. Došle smo do kraja knjižnice i tamo naišle na znak „ZABRANJEN DIO“. Znale smo da se knjiga koju tražimo sigurno nalazi unutra. Vratile smo se do knjižničara po dopuštenje za taj dio knjižnice, ali nam je glasno rekao da ne smijemo unutra.

Sjetila sam se Eminihi moći i pitala je može li nam ona kako pomoći da uđemo u taj zabranjeni dio. Ona je razmislila i izvadila iz svog ruksaka jedan plašt. Rekla je da je to plašt nevidljivosti. Za svaki slučaj smo odlučile pričekati da padne mrak i tek tad se nevidljive ponovno ušunjale u knjižnicu i krenule u potragu.

Kretale smo se tiho među policama i odjednom je Eva glasno kihнула! Ukočile smo se, a tada su se počele micati knjige kao da su žive. Jedna enciklopedija je lebdjela iznad nas i pokazala da nas vidi unatoč plaštu nevidljivosti. Upitala nas je što tražimo. Rekle smo joj da tražimo knjigu o mračnim stvorenjima, a ostale knjige su se ukipile. Nismo znale što smo krivo rekle, a enciklopedija nam je rekla da svake noći, kad je mjesec zelen, ta stvorenja izlaze iz te knjige i traže nove žrtve kako bi se nahranile njihovom ljutnjom.

Rekla nam je i da ih možemo zaustaviti tako da uništimo knjigu prije ponoći ... no da ona ne zna kako ta knjiga izgleda niti gdje se nalazi ...

Ema je rekla da u svom ruksaku ima čarobno povećalo koje otkriva sve što je zlo. Izvadila ga je kroz njega pogledala po knjižnici. U kutu je zelenim svjetlom svjetlila ta zla knjiga. Ostalo je još 10 minuta do ponoći, a enciklopedija nam je rekla da ju jedino možemo uništiti mačem koji je visio na jednom zidu knjižnice. 15.

Ema je uzela mač i jednim potezom prerezala knjigu na pola. Zli duhovi su nestali, a pojavila se kraljevna i čuvarica dobrih knjiga. – Hvala što ste me oslobodili od duhova – rekla je. – Sad će dobre knjige ponovno imati svog čuvara! Dala nam je moć letenja, a mi smo svaku večer, nakon zatvaranja, ulazile u knjižnicu pod plaštem nevidljivosti, družile se i letjele s dobrim knjigama.

GABRIELA MATANOVIĆ